

[Bjørn Elmquist]

underskrives senest den 15. marts til ikrafttræden 2 måneder senere. Der nævnes også en mere politisk forudsætning, der går ud på, at våbenforsyningerne til modstandsbevægelsen skal ophøre.

At der også må kræves dannet en koalitionsregering i Kabul inden tilbagetrækningen, synes Sovjetunionen ikke at gøre til en egentlig betingelse. Ud fra betragtningen, at Sovjettropperne bare skal se at komme ud af landet, forføje sig bort, så besættelsen kan ophøre, er det vel sådan set også i orden. Dannelsen af en overgangsregering må ikke gå hen og blive en ny forhindring for, at tropperne kommer ud. Men på den anden side er spørgsmålet om en bred overgangsregering givetvis et centralt punkt af afgørende betydning for fremtiden i Afghanistan. Ikke mindst oppositionen i Afghanistan, flygtningene uden for landet og nabolandet Pakistan kræver, at dette spørgsmål indgår i de næste dages afgørende forhandlinger i FN-regi i Genève.

Hvis bestræbelserne for en demokratisk udvikling i Afghanistan skal have mulighed for at lykkes, er det nødvendigt, at der bliver dannet en bredt acceptabel overgangsregering, ligesom de øvrige elementer indeholdt i FN-resolutionerne vedrørende Afghanistan må finde deres plads i FN's indsats for en politisk løsning af konflikten.

På dette meget afgørende område, der jo om noget peger fremad, vil Venstre indtrængende opfordre regeringen til at yde sit bidrag – i al beskedenhed naturligvis, vi er et lille land, men er med mange steder. Det vil være i fuld harmoni med det, som regeringen hidtil har gjort dels bilateralt i EF's EPS-erklæringer, senest den fra Hamburgmødet i går, dels i FN.

På samme vis forholder det sig med indsatsen af humanitær karakter for ofrene for de mange års krigshandlinger. Her må den hidtidige danske indsats fortsættes og forøges. Samtidig forekommer det os fornuftigt allerede nu at forberede en dansk bistandsindsats, sådan som ministeren var inde på det i sin besvarelse, som kan yde sit til, at der opbygges et demokratisk Afghanistan, så snart grundlaget måtte være der. Det er vort indtryk, at der her er fantastisk meget at tage fat på, uhyggelig meget, og det ville være en god idé, om regeringen allerede nu, som det er antydnet i besvarelsen, går i gang med de nødvendige forberedelser; det vil i hvert fald have mit partis opbakning.

I den ulykkelige sag, som overgrebene på Afghanistan er, har vi i dansk politik en god praksis, en god tradition: bred enighed. Fra så at sige alle de politiske partier deltager vi side om side år efter år i den demonstration, jeg talte om for lidt siden, 3. juledag foran Sovjetambassaden. Jeg har i dag i forlængelse af denne fornemme tradition æren foruden på mit eget partis vegne også på vegne af Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget forventer, at generalsekretær Gorbatsjovs erklærede hensigt om at trække de sovjetiske tropper ud af Afghanistan vil blive virkeliggjort hurtigst muligt, således at Sovjetunionens fortsatte besættelse, krigsførelse og overtrædelse af menneskerettighederne ophører.

I bestræbelserne for en demokratisk udvikling i Afghanistan opfordrer Folketinget regeringen til at virke for dannelsen af en bredt acceptabel overgangsregering i Kabul og til i øvrigt at støtte FN's indsats for en politisk løsning på konflikten.

Folketinget opfordrer regeringen til en fortsat og øget humanitær hjælp til ofrene for krigen samt til at forberede en dansk bistandsindsats med henblik på opbygningen af et demokratisk Afghanistan.

Folketinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 54).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Det er fremgået tit og ofte, at Fælles Kurs er et parti, der går ind for total afrustning både nationalt og internationalt. Det vil sige, vi ikke anerkender hverken stormagters eller andre magters ret til at gribe ind i andre folks anliggender og ved hjælp af militær indsats underkue befolkningerne.